

Ajan hermolla

Tri Faith Goldberg, Ebenezer-kodin lääkäri

Jumala muistaa meidät

"Ihmisenä olo tarkoittaa pysymistä Jumalan muistissa. Jumala huolehtii ihmisistä, tuntee heidät läpikotaisin ja muistaa heidät". Lainausta John Swintonin kirjasta "Dementia - Kun Jumala ei unohda".

Ebenezerin lääkärin työssä nautin erityisesti mahdollisuudesta rukoilla asukkaidemme kanssa. Tostaiaamuisin teemme ylihoitajamme Kristinen kanssa "kotikäynnin" jokaisen asukkaan luo. Koputamme oveen ja juttelemme muutaman minuutin terveydestä ja perheestä tai hyvän arabikahvin ja omenapiirakan teosta. Jotkut asukkaamme eivät kykene enää keskustelemaan, koska heidän muistinsa on heikentynyt vuosien varrella dementian tai Alzheimerin taudin takia.

Tina (nimi muutettu) ei olisi vähällä jäänyt pois viikottaisista rukouskokouksista tai sapatti- jumalanpalveluksista niinä monina vuosina, joina hän osallistui uskollisesti Haifan Bethesda seurakunnan toimintaan. Nyt hän ei pysty kommunikoimaan äidinkielellään englannilla eikä heprealla. Tina tarvitsee apua syömiseen, peseytymiseen ja pukeutumiseen. Hän ei pääse enää kävelemään vaan istuu pyörätuolissa suurimman osan päivää. Torstaiaamuisin meillä on etuoikeus rukoilla hänen puolestaan.

Tina syntyi vuonna 1924 juutalaiseen perheeseen Berliinissä. Perhe muutti Englantiin kohta Hitlerin tultua valtaan mutta ennen toista maailmansotaa. Vanhemmat eivät olleet uskonnollisia vaan halusivat mieluummin pitää juutalaisuutensa salassa. Tina ja hänen veljensä laitettiin kristilliseen kouluun Lontoossa. Siellä opetettiin Jeesuksesta, ja jo teini-iässä Tina tuli henkilökohtaiseen elävään uskoon. Vanhemmat eivät vastustaneet Tinan kasteelle menoa eikä liittymistä Anglikaanikirkkoon.

Tina koulutettiin sairaanhoitajaksi ja meni sitten kolmeksi vuodeksi raamattukouluun. Sen jälkeen hän jatkoi kuitenkin sairaanhoitajan työtä, kunnes Jumala kutsui hänet Israeliin. Hän liittyi Haifan lääkärilähettykseen ja palveli Tri Churcherin klinikalla vuosikymmeniä.

Olen tuntenut Tinan 20 vuotta. Tulimme molemmat tänne Englannista ja olemme monasti nauttineet yhdessä hyvää englantilaista teetä ja keksejä vadelmahillon ja kermavaahdon kanssa. Tina rukoili vuosia uskollisesti perheemme puolesta.

Tina ei mennyt koskaan naimisiin, eikä hänellä ole perhettä Israelissa. Seurakunta ja Ebenezer-koti ovat hänen perheensä, Meillä on oikeus ja velvollisuus pitää huolta hänestä nyt niin kuin hän piti huolta muista aikaisemmin. Monilla asukkaillamme ei ole perhettä, joka huolehtisi heistä. Joidenkin perheet ovat hylänneet omaisensa, koska tämä uskoo Jeesukseen, joidenkin kaikki perheenjäsenet ovat menehtyneet keskitysleireillä ja joidenkin omaiset ovat vähävaraisia maahanmuuttajia.

Tinan elämän ovat täyttäneet ystävät, palvelu ja rukous. Uskon, että hän nyt heikkonakin palvelee Herraansa elämänsä loppuun saakka.

Leipää ja kalaa – hartauskirjoitus

Johnny Khoury, Ebenezer - kodin johtaja

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” (2.Ms.20:12a) on työnäkymme Ebenezerissä. Paavali muistuttaa Efeson

uskovia tästä näystä (Ef. 6:1-2). Vanhempien kunnioittaminen alkaa lapsuudesta, ja näkyy ensin kunnioittavana käytöksenä. Se ei näy vain puheissa vaan ennen kaikkea teoissa. Tämä on monin tavoin haastavaa. Rakkaudemme syvyys näkyy siinä, missä määrin olemme valmiit luopumaan omastamme (aika, raha, huolenpito, tuki). Paavali muistuttaa, että vanhemmista huolehtiminen on etupäässä lasten ja lastenlasten tehtävä – ei yhteiskunnan, kirkon tai vanhainkodin. Koska tämä ei ole helppo tehtävä Paavali kirjoittaa, että omaisten on ”ensi sijassa opittava täyttämään velvollisuutensa perheenjäseniään kohtaan ja korvattava vanhempiensa vaivat, sillä se on Jumalan mielen mukaista.” (1.Tim.5:3-4)

Jeesus osoitti sanansa fariseuksille ja lainopettajille, jotka halveksivat tätä pyhää käskyä ja käyttivät varansa ja aikansa omiin tarkoituksiinsa. (Matt. 15:4-6)

Vaikka me rakastaisimme ja kunnioittaisimme vanhempiamme, me emme voi kuitenkaan aina antaa heille parhainta hoitoa ilman muiden apua. Rakkaus ja kunnioitus eivät voi korvata lääkäreitä ja terveydenhoitajia, jotka sairauden sattuessa hoitavat ammattitaidollaan vanhempiamme kuin omiaan. Jeesus itse antoi meille suurimman esimerkin vanhemmista huolehtimisesta riippuessaan ristinpuulla (Joh.19:25-27)

”Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Klopaksen vaimo, ja Magdalan Maria. Kun Jeesus näki, että hänen äitinsä ja rakkain opetuslapsensa seisoivat siinä, hän sanoi äidilleen: ”Nainen, tämä on poikasi!” Sitten hän sanoi opetuslapselle: ”Tämä on äitisi!” Siitä hetkestä lähtien opetuslapsi piti huolta Jeesuksen äidistä”.

Vaikka Jeesuksella oli verisukulaisia hän uskoi äitinsä Johanneksen käsiin. Miksi? Koska hän oli oikea henkilö – kykenevä, oikeassa paikassa – läsnä (ristin juurella) ja sydän paikallaan – rakkaus.

Mitä uutta?

Christie Livingstone, Ebenezer -kodin sihteeri

Kotimme asukkaiden ja työntekijöiden elämät ovat kietoutuneet vahvasti toisiinsa.

Monet asukkaat ovat olleet täällä vuosia, ja varsinkin perheettömät kutsuvat Ebenezeriä kodikseen. Myös jotkut työntekijät ovat olleet täällä pitkään ja tuntevat

asukkaat hyvin. Uudet työntekijät ja vapaaehtoiset kotiutuvat tänne nopeasti. Olemme toisillemme paljon enemmän kuin vain hoitajat ja hoidettavat. Tämän vuoksi entiset työntekijät ja vapaaehtoiset tulevat mielellään käymään ja tervehtimään asukkaita. Monet asukkaat ovat tunteneet toisensa jo vuosia ennen Ebenezeriin tuloa, käyvät samassa seurakunnassa ja ovat läheisiä ystäviä. Yhteisössämme on paljon kaikille yhteistä: Jumalan sana, rukous, rakkaus, välittäminen, tilan antaminen toisille jne. Täällä he kuitenkin kokevat aivan uudenlaista yhteenkuuluvuutta: he ovat yhtä Jeesuksessa.

Aina kun joku asukas pääsee Taivaan kotiin, tuntuu kuin perheenjäsen olisi lähtenyt. Mitä pidempään elämme yhdessä, sitä vaikeampaa on erota. Niin paljon on jaettu toisten kanssa, ja sitten he ovat poissa. Viime vuonna seitsemän kodin asukasta pääsi kotiin. Hautajaiset ovat vain pieni osa suruprosessia jälkeen jääville. Ebenezerissä pidetään muistotilaisuuksia, jossa asukkaat muistelevat poisnukkuneita. Jeesukseen uskovina saamme lohdutusta jälleennäkemisen toivosta. Suhteellisen uutena työntekijänä olen oppinut paljon näissä tilaisuuksissa. Työskentely vanhusten kanssa avaa selkeän ja todellisen näkökulman taivaan todellisuuteen ja kuoleman jälkeiseen elämään. Saan valtavasti rohkeutta, kun näen miten vanhukset ylistävät Luoja, luottavat Häneen ja kaipaavat Hänen luokseen. Jesajan sanoin (46:4):

”Teidän vanhuutenne päiviin saakka minä olen sama, vielä kun hiuksenne harmaantuvat, minä teitä kannan. Niin minä olen tehnyt ja niin yhä teen, minä nostan ja kannan ja pelastan.”